

хванала жабата съ два пръста, зачела я въ стаята си и я захвърлила на една страна. Но жабата не се задоволила съ това. „Искамъ да спя спокойно, като тебе!“ — казала тя. „Занеси ме веднага на леглото, или ще кажа на царя!“ Това било вече прѣкалено. Царската дъщеря твърдѣ много се ядосала, взела жабата и толкова силно я ударила въ стѣната, щото с чулъ силенъ плѣсъкъ. „Така! — извикала царската дъщеря. Сега може би ще ме оставишъ на мира, грозна жабо!“

Но щомъ паднала жабата отъ стѣната, вече не била жаба, — никакъ не! Прѣдъ царската дъщеря стоялъ братъ ѝ — изгубениятъ царски синъ. Въ врѣме на пжтуването си билъ прѣобразенъ на жаба и останалъ да прѣкарва своя животъ въ кладенцитѣ.

Царската дъщеря този часъ се затекла съ брата си при баща си и му разправила какво се случило. Въ замъка настанала голѣма радостъ. Царьтъ заповѣдалъ, въ честь на намѣрения синъ, да се дадатъ богати гошавки, които продължавали цѣла седмица.

ПОУКА ОТЪ ПРИКАЗКАТА:

- 1) Прѣди да обѣщаемъ нѣщо, трѣбва добръ да помислимъ, дали можемъ да го изпълнимъ.
- 2) Всѣко обѣщание трѣбва съ добра воля да се изпълни на врѣме.
- 3) Не трѣбва да прѣзираме оногова, който въ затруднението ни е помогналъ.

Люб. Бобевски

Есененъ день

Жълтеятъ, капятъ безропотно	Цвѣттята полски до единичко
Листата осланени,	Навели сж главички,
Замлъкватъ пѣнѣсти потоци,	Съ тѣга дълбока у сърцето
Окжватъ дни есенни.	Отлитатъ южни птички.